

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Εκσυγχρονισμός του συστήματος προσλήψεων στον δημόσιο τομέα και ενίσχυση του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.)»

I. Γενικές παρατηρήσεις

A. Το υπό συζήτηση και ψήφιση νομοσχέδιο, όπως διαμορφώθηκε μετά την επεξεργασία του από τη Διαρκή Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, αποτελείται από εξήντα δύο (62) άρθρα, συμπεριλαμβανομένου του ακροτελεύτιου άρθρου, που ορίζει τον χρόνο έναρξης ισχύος του νόμου, και διαρθρώνεται σε πέντε (5) Μέρη. Στο σχέδιο νόμου προσαρτάται Παράρτημα (I), το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του.

Με τα άρθρα 1 και 2 ορίζονται ο σκοπός και το αντικείμενο του νομοσχεδίου (άρθρο 1), καθώς και το πεδίο εφαρμογής του (άρθρο 2). Διά του Μέρους Α' (άρθρα 3-7), υπό τον τίτλο «Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού και σύστημα προσλήψεων στον Δημόσιο Τομέα», εισάγονται ρυθμίσεις που αφορούν, μεταξύ άλλων, τον τρόπο λειτουργίας του Α.Σ.Ε.Π. και τη λειτουργική ανεξαρτησία των μελών του (άρθρο 3), τις αρμοδιότητές του (άρθρο 4), τον προγραμματισμό για την πλήρωση θέσεων τακτικού και εποχικού προσωπικού, που προβλέπονται στον ετήσιο προγραμματισμό ανθρωπίνου δυναμικού της Δημόσιας Διοίκησης (άρθρο 5), τον προγραμματισμό των θέσεων που πληρούνται από άτομα με αναπηρία (άρθρο 6), και τις διαδικασίες βάσει των οποίων πληρούνται οι θέσεις μόνιμου προσωπικού και προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου στον Δημόσιο Τομέα (άρθρο 7).

Το Μέρος Β' (άρθρα 8-27), υπό τον τίτλο «Πλήρωση θέσεων με πανελλήνιο γραπτό διαγωνισμό», ρυθμίζει τα της πλήρωσης θέσεων με πανελλήνιο

γραφτό διαγωνισμό και διαρθρώνεται σε δύο Κεφάλαια. Το Κεφάλαιο Α' (άρθρα 8-15), υπό τον τίτλο «Δομή και περιεχόμενο Πανελλήνιου Γραπτού Διαγωνισμού», αφορά στη δομή και το περιεχόμενο του διαγωνισμού. Ειδικότερα, στο άρθρο 8 ορίζεται ότι οι θέσεις μόνιμου προσωπικού και προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου πληρούνται, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων που προβλέπονται στο Μέρος Γ', με πανελλήνιο γραπτό διαγωνισμό που διενεργείται από το Α.Σ.Ε.Π. Κατά το άρθρο 9, ο διαγωνισμός περιλαμβάνει εξέταση γνώσεων και δοκιμασία δεξιοτήτων και εργασιακής αποτελεσματικότητας, ενώ το άρθρο 10 αναφέρει τις περιπτώσεις στις οποίες απαιτείται ή επιτρέπεται, πέραν αυτών, ατομική (δομημένη) συνέντευξη ή πρόσθετες διαγωνιστικές διαδικασίες, όπως πρακτική δοκιμασία ή εξέταση ειδικών γνώσεων. Το άρθρο 11 ρυθμίζει τον τρόπο βαθμολόγησης των υποψηφίων και το άρθρο 12 θέτει προσαυξήσεις βάσει τυπικών προσόντων (ιδίως τίτλων σπουδών) και εντοπιότητας. Το άρθρο 13 ορίζει ποσοστά πληρώσεως που εξασφαλίζονται για ειδικές κατηγορίες, όπως πολύτεκνοι και τέκνα πολυτέκνων, γονείς με τρία τέκνα και τέκνα αυτών, συγγενείς ή τέκνα ατόμων με αναπηρία, κ.λπ. Το άρθρο 14 καθορίζει τον τρόπο αξιολόγησης των πρόσθετων διαγωνιστικών διαδικασιών και βαθμολόγησης της συνέντευξης. Το άρθρο 15 διέπει την κατάταξη σε περίπτωση ισοβαθμίας.

Το Κεφάλαιο Β' (άρθρα 16-27), υπό τον τίτλο «Διαδικασία Διεξαγωγής του Πανελλήνιου Γραπτού Διαγωνισμού», καθορίζει τη διαδικασία διεξαγωγής του διαγωνισμού. Το άρθρο 16 ρυθμίζει το περιεχόμενο της προκήρυξης για πλήρωση θέσεων. Το άρθρο 17 καθορίζει τους δικαιούχους συμμετοχής και το άρθρο 18 ρυθμίζει την υποβολή αιτήσεων συμμετοχής. Μετά την υποβολή των αιτήσεων καταρτίζονται, κατά το άρθρο 19, πίνακες συμμετεχόντων και αποκλειομένων από τον διαγωνισμό και, μετά την εξέταση γνώσεων και τη δοκιμασία δεξιοτήτων και εργασιακής αποτελεσματικότητας, καταρτίζονται, κατά το άρθρο 20, πίνακες βαθμολόγησης και κατάταξης προς υποβολή δικαιολογητικών. Μετά τον έλεγχο των δικαιολογητικών, καταρτίζονται, κατά το άρθρο 21, προσωρινοί πίνακες κατάταξης, διοριστέων και απορριπτέων και, κατόπιν του αυτεπάγγελτου ελέγχου και της εξέτασης ενστάσεων ενώπιον του Α.Σ.Ε.Π., εκδίδονται οι οριστικοί πίνακες. Η ένσταση ασκείται, σύμφωνα με το άρθρο 22, κατά των προσωρινών πινάκων και εξετάζεται από το Α.Σ.Ε.Π. Το άρθρο 23 προσδιορίζει τον χρόνο διενέργειας των πρόσθετων διαγωνιστικών διαδικασιών και της συνέντευξης. Τα άρθρα 24 και 25 καθορίζουν τη διαδικασία σύνταξης των πινάκων διοριστέων και,

αντιστοίχως, του διορισμού, κατόπιν ελέγχου των δικαιολογητικών διορισμού. Το άρθρο 26 προσδιορίζει τις συνέπειες εκ της ακυρώσεως της σειράς εγγραφής σε πίνακα κατάταξης ή εκ του αποκλεισμού υποψηφίου, βάσει δικαστικής αποφάσεως. Τέλος, το άρθρο 27 καθορίζει τα όργανα διενέργειας του διαγωνισμού.

Το Μέρος Γ' (άρθρα 28-43), υπό τον τίτλο «Άλλες διαδικασίες επιλογής προσωπικού», περιλαμβάνει τέσσερα (4) Κεφάλαια. Διά του Κεφαλαίου Α' (άρθρα 28-30), υπό τον τίτλο «Επιλογή Προσωπικού με βάση προκαθορισμένα και αντικειμενικά κριτήρια», καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής του Κεφαλαίου (άρθρο 28), τα κριτήρια επιλογής του προσωπικού με σειρά προτεραιότητας (άρθρο 29), καθώς και η διαδικασία επιλογής του προσωπικού αυτού (άρθρο 30). Με το Κεφάλαιο Β' (άρθρα 31-35), υπό τον τίτλο «Πλήρωση θέσεων υπαλλήλων επί θητεία», εισάγονται ρυθμίσεις ως προς το πεδίο εφαρμογής και τα αρμόδια όργανα επιλογής των υπαλλήλων επί θητεία (άρθρο 31), τα κριτήρια για την πλήρωση των συγκεκριμένων θέσεων (άρθρο 32), τη διαδικασία για την ανάρτηση των αρχικών πινάκων κατάταξης και την άσκηση ένστασης κατά αυτών (άρθρο 33), τη διενέργεια ατομικής συνέντευξης (άρθρο 34), και, τέλος, τη διαδικασία σύνταξης τελικών προσωρινών πινάκων κατάταξης προσληπτέων και αποκλεισμένων για τυπικούς λόγους, όπως και τη διαδικασία σύνταξης οριστικών πινάκων κατάταξης (άρθρο 35). Το Κεφάλαιο Γ' (άρθρα 36-42), υπό τον τίτλο «Πλήρωση θέσεων προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου για κάλυψη απρόβλεπτων, επείγουσών και παροδικών αναγκών», περιέχει δύο Υποκεφάλαια. Διά του Υποκεφαλαίου Γ1 (άρθρο 36), υπό τον τίτλο «Προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου για κάλυψη απρόβλεπτων και επείγουσών αναγκών», καθορίζονται οι φορείς στους οποίους εφαρμόζεται το παρόν άρθρο, οι προϋποθέσεις πρόσληψης του προσωπικού αυτού, καθώς και η διάρκεια της απασχόλησής τους. Με το Υποκεφάλαιο Γ2 (άρθρα 37-42), υπό τον τίτλο «Προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου για κάλυψη παροδικών αναγκών», καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής του Κεφαλαίου (άρθρο 37), η διάρκεια απασχόλησης του ως άνω προσωπικού (άρθρο 38), οι προϋποθέσεις πρόσληψής του (άρθρο 39), τα κριτήρια μοριοδότησης των υποψηφίων για την πλήρωση των θέσεων του Κεφαλαίου αυτού (άρθρο 40), η διαδικασία πρόσληψης (άρθρο 41), και ορίζεται ο έλεγχος από το Α.Σ.Ε.Π. των τυχόν καταρτιζόμενων συμβάσεων μίσθωσης έργου που υποκρύπτουν συμβάσεις εργασίας, καθώς και η ποινική και πειθαρχική ευθύνη των Προϊσταμένων υπηρεσιών ή άλλων αρμόδιων οργάνων που ενεργούν κατά παράβαση των άρθρων του Κεφαλαίου Γ' (άρθρο 42). Με το Κεφάλαιο Δ' (άρθρο 43), υπό τον τίτλο «Μεταβατικές δια-

δικασίες επιλογής», προβλέπεται η δυνατότητα διεξαγωγής γραπτού διαγωνισμού πριν από την έκδοση της προκήρυξης του πανελλήνιου γραπτού διαγωνισμού και καθορίζεται αναλυτικά η εν λόγω διαδικασία.

Το Μέρος Δ' (άρθρα 44-57), υπό τον τίτλο «Οργανωτικά και διοικητικά θέματα του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού», έχει ως αντικείμενο τη ρύθμιση θεμάτων που αφορούν την οργάνωση, τη λειτουργία και το προσωπικό της Αρχής. Ειδικότερα, θεσπίζονται ρυθμίσεις για τη επιλογή των μελών του Α.Σ.Ε.Π. από τη Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής, για τη θητεία τους, την αρχαιότητα των Αντιπροέδρων και των Συμβούλων και τις αποδοχές τους, καθώς και για τα εν γένει πειθαρχικά ζητήματα που καθορίζονται με τον Κανονισμό Λειτουργίας του Α.Σ.Ε.Π. (άρθρο 44). Ορίζονται τα συλλογικά και μονομελή όργανα του Α.Σ.Ε.Π. (άρθρο 45), τα υπηρεσιακά και πειθαρχικά συμβούλια της Αρχής με διετή θητεία (άρθρο 46), οι αρμοδιότητες και ο τρόπος αναπλήρωσης του Προέδρου (άρθρο 47), η έκδοση Κανονισμού Λειτουργίας του Α.Σ.Ε.Π., του οποίου προσδιορίζεται το περιεχόμενο (άρθρο 48), και τίθενται επιμέρους κανόνες λειτουργίας της Αρχής (άρθρο 49). Επίσης, ρυθμίζονται θέματα του προσωπικού της Αρχής, το οποίο διακρίνεται σε προσωπικό της Γραμματείας και σε Ειδικευμένο Επιστημονικό Προσωπικό (εφεξής Ε.Ε.Π., άρθρο 50), ζητήματα λειτουργίας του Γραφείου Επιθεώρησης (άρθρο 51), συντάξιμης υπηρεσίας και ασφαλιστικού καθεστώτος των μελών του Α.Σ.Ε.Π. (άρθρο 52), ετήσιας έκθεσης πεπραγμένων της Αρχής (άρθρο 53) και κάλυψης των δαπανών για τις διαδικασίες πρόσληψης προσωπικού που θεσπίζονται με τον παρόντα νόμο (άρθρο 54). Επίσης, θεσπίζεται υποχρέωση συνεργασίας φορέων και υπηρεσιών με το Α.Σ.Ε.Π. για την εκπλήρωση της αποστολής του, με αντικείμενο την παροχή στοιχείων, εγγράφων και πληροφοριών, επιβεβαιωμένης, παράλληλα, της γνησιότητας και την ακρίβειά τους (άρθρο 55), και εισάγεται η δυνατότητα συνεργασίας με δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς της ημεδαπής και της αλλοδαπής, και εθνικούς και υπερεθνικούς οργανισμούς για την παροχή τεχνογνωσίας και συμβουλευτικών υπηρεσιών, με ή χωρίς αμοιβή, στο πλαίσιο της αποστολής του Α.Σ.Ε.Π. (άρθρο 57). Στο Α.Σ.Ε.Π. τηρείται αρχείο/μητρώο ανά διαδικασία ή/και ανά υποψήφιο, και μητρώο εγγεγραμμένων χρηστών. Για κάθε εγγεγραμμένο χρήστη δημιουργείται προσωπική καρτέλα, στην οποία έχει πρόσβαση και ο ίδιος. Αν ο χρήστης δεν λάβει μέρος σε διαδικασίες αρμοδιότητας του Α.Σ.Ε.Π. επί πέντε χρόνια από την τελευταία καταχώριση ή επικαιροποίηση στοιχείου που τον αφορά, τα αρχεία του μητρώου του καταστρέφονται, εκτός εάν ο ίδιος ζητήσει είτε τη διατήρησή τους είτε την κατα-

στροφή τους νωρίτερα. Για την αποτελεσματικότερη λειτουργία του Α.Σ.Ε.Π. ορίζεται ως υποχρεωτική η ένταξη στο μητρώο εγγεγραμμένων χρηστών όλων των συμμετεχόντων σε διαδικασίες αρμοδιότητας του Α.Σ.Ε.Π., εκτός του προσωπικού ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου για την κάλυψη απρόβλεπτων, επειγουσών και παροδικών αναγκών. Διαδικασίες συνεντεύξεων μπορούν να διεξάγονται με τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων, χωρίς φυσική παρουσία των υποψηφίων (άρθρο 56).

Το Μέρος Ε' (άρθρα 58-62), υπό τον τίτλο «Μεταβατικές και τελικές διατάξεις», περιλαμβάνει μεταβατικές (άρθρο 58), εξουσιοδοτικές (άρθρο 60) και καταργούμενες διατάξεις (άρθρο 61), όπως και την ακροτελεύτια διάταξη για την έναρξη ισχύος του παρόντος (άρθρο 62). Επίσης, ορίζεται η κατάρτιση έκθεσης αξιολόγησης της εφαρμογής του παρόντος νόμου, μετά τη συμπλήρωση πέντε ετών από την έναρξη ισχύος του (άρθρο 59). Ακολουθεί πίνακας αντιστοιχίας διατάξεων του παρόντος νόμου με (καταργούμενες) διατάξεις του ν. 2190/1994.

Β. α) Σύμφωνα με το άρθρο 103 παρ. 7 του Συντάγματος, «[η] πρόσληψη υπαλλήλων στο Δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως αυτός καθορίζεται κάθε φορά, πλην των περιπτώσεων της παραγράφου 5, γίνεται είτε με διαγωνισμό είτε με επιλογή σύμφωνα με προκαθορισμένα και αντικειμενικά κριτήρια και υπάγεται στον έλεγχο ανεξάρτητης αρχής, όπως νόμος ορίζει. Νόμος μπορεί να προβλέπει ειδικές διαδικασίες επιλογής που περιβάλλονται με αυξημένες εγγυήσεις διαφάνειας και αξιοκρατίας ή ειδικές διαδικασίες επιλογής προσωπικού για θέσεις το αντικείμενο των οποίων περιβάλλεται από ειδικές συνταγματικές εγγυήσεις ή προσιδιάζει σε σχέση εντολής». Περαιτέρω, σύμφωνα με τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, «με την αναθεώρηση του άρθρου 103 του Συντάγματος, η Ζ' Αναθεωρητική Βουλή επέβαλε στον κοινό νομοθέτη και στη Διοίκηση αυστηρούς όρους σχετικά με την πρόσληψη προσωπικού για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών του Δημοσίου και των άλλων νομικών προσώπων του δημόσιου τομέα, με σκοπό την μέγιστη δυνατή διασφάλιση των συνταγματικών αρχών της διαφάνειας, της ισότητας ενώπιον του νόμου και της αξιοκρατίας. Ο υφιστάμενος κανόνας των παραγράφων 2 και 3 αυτού του άρθρου, ο οποίος επιβάλλει τη νομοθετική πρόβλεψη οργανικών θέσεων για την κάλυψη των παγίων και διαρκών αναγκών του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και των Ν.Π.Δ.Δ., ενισχύθηκε, μεταξύ άλλων, με τους νέους κανόνες της παραγράφου 7, σύμφωνα με τους οποίους η πρόσληψη υπαλλήλων στο Δημόσιο και στα άλλα νομικά πρόσωπα του δημόσιου τομέα γίνεται με διαγωνισμό ή

επιλογή βάσει προκαθορισμένων και αντικειμενικών κριτηρίων και υπάγεται στον έλεγχο ανεξάρτητης αρχής (Α.Σ.Ε.Π.), οι κανόνες δε αυτοί, τους οποίους πρώτος διατύπωσε ο κοινός νομοθέτης με τις διατάξεις του ν. 2190/1994, κατέστησαν ήδη συνταγματικού επιπέδου (ΣτΕ 195/2013 Ολομ., ΣτΕ 3670/2013, 3595/2008 Ολομ., 2718/2010 7μ., 1259/2006 7μ.)» (ΣτΕ 138/2014). Σύμφωνα με τα ανωτέρω, ήδη από το 2001, ο αναθεωρητικός νομοθέτης κατοχυρώνει, αφενός, ένα σύστημα προσλήψεων και στελέχωσης της δημόσιας διοίκησης και, αφετέρου, έναν θεσμό, ως Ανεξάρτητη Αρχή, που εγγυάται τη διασφάλιση της διαφάνειας, της δημοσιότητας, της αξιοκρατίας και της αντικειμενικότητας στο σύστημα αυτό των προσλήψεων (βλ., συναφώς, Η. Μαυρομούστακου, Αξιολόγηση Δημοσίων Υπαλλήλων, Πρόσληψη και Υπηρεσιακή Εξέλιξη, 2016, σελ. 8, Β. Κονδύλη, Ερμηνεία επί του άρθρου 103 του Συντάγματος, σε Φ. Σπυρόπουλο - Ξ. Κοντιάδη - Χ. Ανθόπουλο - Γ. Γεραπετρίτη, Το Σύνταγμα, Κατ' άρθρο ερμηνεία, 2017, σελ. 1684 και Ε. Σπηλιωτόπουλο, Χ. Χρυσανθάκη, Βασικοί θεσμοί δημοσίουπαληλικού δικαίου, 2017, σελ. 26).

Το Α.Σ.Ε.Π., το οποίο ιδρύθηκε με τον ν. 2190/1994 (βλ., σχετικά, Β. Γ. Τζέμο, Εισαγωγή- ΑΣΕΠ και Συνταγματικό Δίκαιο των προσλήψεων στο Δημόσιο - Δικαιοπολιτικές προτάσεις, σε Β. Γ. Τζέμο (επιστ. επιμ.), Δίκαιο των προσλήψεων, Νόμος ΑΣΕΠ (Ν. 2190/1994) Ερμηνεία κατ' άρθρο, 2020, σελ. 3 επ.), αποτελεί σήμερα συνταγματικώς κατοχυρωμένη Ανεξάρτητη Αρχή, η οποία εντάσσεται στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 101Α του Συντάγματος και διέπεται, έως σήμερα, από τον ν. 3051/2002 αναφορικά με τις συνταγματικώς κατοχυρωμένες Ανεξάρτητες Αρχές (βλ., σχετικά, Θ. Τζώνο, Οι Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές, 2010, σελ. 109). Το Α.Σ.Ε.Π. εμπίπτει στα ανεξάρτητα όργανα που αναλαμβάνουν την άσκηση εποπτείας σε τομείς της δημόσιας διοίκησης. Ειδικότερα, η εποπτεία αυτή συνδέεται με το δικαίωμα πρόσβασης και διορισμού στις θέσεις των δημοσίων υπαλλήλων, κατά το άρθρο 103 του Συντάγματος (βλ., σχετικά, Ευ. Βενιζέλο, Μαθήματα Συνταγματικού Δικαίου, 2008, σελ. 613). Δεδομένου ότι το Α.Σ.Ε.Π. αποτελεί ανώτατο όργανο της δημόσιας διοίκησης, επιφορτισμένο με το σημαντικό καθήκον της επιλογής των διοριστέων στη δημόσια διοίκηση, τα μέλη του απολαύουν προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας και δεν υπόκεινται σε ιεραρχικό ή άλλης μορφής διοικητικό έλεγχο (βλ., σχετικά, Λ. Λυμπερόπουλο, Το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού (ΑΣΕΠ) ως Ανεξάρτητη Αρχή, Ελ-λΔνη 53, 2012, σελ. 1220-1221), με εξαίρεση τον πειθαρχικό. Η διαχείριση των προσλήψεων από το Α.Σ.Ε.Π. πραγματοποιείται βάσει των αρχών της

διαφάνειας, της αντικειμενικότητας, της αξιοκρατίας και της δημοσιότητας.

θ) Σε ό,τι αφορά τη δομημένη συνέντευξη ως διαδικασία αξιολόγησης, σημειώνεται ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του ΣτΕ, «από τις συνταγματικές διατάξεις α) του άρθρου 103 παρ. 7, σύμφωνα με το οποίο η πρόσληψη υπαλλήλων στο Δημόσιο πρέπει να γίνεται με βάση προκαθορισμένα και αντικειμενικά κριτήρια, β) των άρθρων 4 και 5, με τα οποία κατοχυρώνονται αφενός η αρχή της ισότητας και αφετέρου το δικαίωμα ανάπτυξης της προσωπικότητας και συμμετοχής στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή, από το οποίο, σε συνδυασμό προς την ανωτέρω αρχή της ισότητας και την επίσης κατοχυρούμενη αρχή του Κράτους Δικαίου, απορρέει η αρχή της αξιοκρατίας, και γ) των άρθρων 20 παρ.1 και 95, με τα οποία κατοχυρώνεται το δικαίωμα έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και, ειδικότερα, το ένδικο μέσο της αιτήσεως ακυρώσεως, συνάγεται ο κανόνας ότι ο διορισμός σε θέσεις του Δημοσίου πρέπει να γίνεται με κριτήρια που, αφενός συνάπτονται με την προσωπική αξία και ικανότητα των υποψηφίων, αφετέρου αξιολογούνται με αντικειμενικό σύστημα που παρέχει εχέγγυα αμερόληπτης κρίσης, η οποία να μπορεί να καταστεί αντικείμενο δικαστικού ελέγχου (ΣτΕ 2396-97/2004 Ολ, 2262/1997, 3501/2013). Τα κριτήρια αυτά, εξάλλου, αλλά και ο τρόπος αξιολόγησής τους, πρέπει να αντιστοιχούν στα καθήκοντα των υπό πλήρωση δημόσιων θέσεων, ο δε καθορισμός τους επαφίεται κατ' αρχήν στο νόμο ή στην κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση. Περαιτέρω, σύμφωνα με τις παραπάνω συνταγματικές αρχές, η αξιολόγηση των υποψηφίων επιβάλλεται να γίνεται με μεθόδους και διαδικασίες τέτοιες ώστε να εξασφαλίζονται οι προϋποθέσεις αμερόληπτης κρίσης και η δυνατότητα δικαστικού ελέγχου των σχετικών πράξεων των διοικητικών οργάνων. Στις μεθόδους αυτές περιλαμβάνεται και η προφορική συνέντευξη προκειμένου για την αξιολόγηση προσόντων, για τα οποία, λόγω της φύσης τους, δεν είναι πρόσφορη η εξέταση με άλλους τρόπους, που παρέχουν ασφαλέστερα εχέγγυα αντικειμενικής κρίσης, όπως η γραπτή εξέταση ή η προφορική εξέταση σε συγκεκριμένη, οριζόμενη εκ των προτέρων, ύλη, ή η λήψη υπόψη αντικειμενικών κριτηρίων, και για τα οποία, ως εκ τούτου, η προφορική συνέντευξη παρίσταται ως ο καταλληλότερος τρόπος επιλογής. Σε κάθε περίπτωση, πάντως, η προφορική συνέντευξη πρέπει να διεξάγεται με συνθήκες που να εξασφαλίζουν αφ' ενός τη διαφάνεια και αφ' ετέρου τη δυνατότητα δικαστικού ελέγχου της κρίσης των διοικητικών οργάνων» (ΣτΕ 1713/2016 βλ., συναφώς, ΠΕ 281/2005 και ΣτΕ 3501/2013).

II. Παρατηρήσεις επί των άρθρων

1. Επί του άρθρου 2

α. Διά της παρ. 1 του άρθρου 2 ορίζονται «οι φορείς του δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται στην περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014 (Α' 143), καθώς και τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου του δημόσιου τομέα που δεν περιλαμβάνονται στη Γενική Κυβέρνηση όπως αυτή ορίζεται στο ανωτέρω άρθρο», οι οποίοι υπάγονται στις διατάξεις του νομοσχεδίου. Μεταξύ αυτών, η «Βουλή των Ελλήνων, ως προς το προσωπικό της, σύμφωνα με τα όσα ορίζει ο Κανονισμός της».

Συναφώς, σημειώνεται ότι η αυτονομία της Βουλής εν γένει κατοχυρώνεται στα άρθρα 65 παρ. 1, 5 και 6, εξειδικευόμενη διά του άρθρου 103 παρ. 6 του Συντάγματος (οι ρυθμίσεις των άρθρων 65 παρ. 5 και 103 παρ. 6 αφορούν το προσωπικό της). Μία από τις όψεις της αυτονομίας της Βουλής εκδηλώνεται με την αρμοδιότητά της να θεσπίζει, να τροποποιεί, να συμπληρώνει, να δημοσιεύει και να ερμηνεύει αυθεντικά τον Κανονισμό της, χωρίς τη σύμπραξη της εκτελεστικής εξουσίας. Ζητήματα, επομένως, για τα οποία το Σύνταγμα θεσπίζει αποκλειστική αρμοδιότητα του Κανονισμού της Βουλής, δεν μπορούν να ρυθμισθούν με νόμο, όπως και, αντίστροφα, ζητήματα για τα οποία το Σύνταγμα θεσπίζει αποκλειστική αρμοδιότητα του νόμου, δεν μπορεί να ρυθμίσει ο Κανονισμός της Βουλής. Στην ελληνική έννομη τάξη, δηλαδή, το πεδίο εφαρμογής του τυπικού νόμου και αυτό του Κανονισμού της Βουλής δεν τέμνονται, αλλά οριοθετούνται από το Σύνταγμα (Κ. Μαυριά, Συνταγματικό Δίκαιο, 2014, σελ. 240-241, Αντ. Παντελή, Εγχειρίδιο Συνταγματικού Δικαίου, 2018, σελ. 350-353, Ευ. Βενιζέλο, όπ. π., σελ. 185 και Αθ. Ράϊκο, Συνταγματικό Δίκαιο, τ. Ι, τεύχ. Α', 2009, σελ. 212-215). Εξ άλλου, πρώτον, σύμφωνα με το άρθρο 120 παρ. 11 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Α' Κοινοβουλευτικό), «[η] Βουλή απολαύει πλήρους αυτονομίας κατά το άρθρο 65 παράγραφος 1 του Συντάγματος ως προς την εν γένει λειτουργία της και δεν εντάσσεται στη "Γενική Κυβέρνηση". Για λόγους διαφάνειας και στατιστικής ταξινόμησης, αναρτά στοιχεία, μέσω της διαδικτυακής της πύλης, ως προς τον προϋπολογισμό εξόδων και τον ισολογισμό – απολογισμό της», δεύτερον, σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ. 1 περίπτ. στ' εδάφ. β' του ν. 4270/2014 (ΦΕΚ Α' 143, «Αρχές δημοσιονομικής διαχείρισης και ε-ποπτείας (ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/85/ΕΕ) - δημόσιο λογιστικό και άλλες διατάξεις»), αποκλειστικά και μόνον «[γ]ια λόγους στατιστικής ταξινόμησης, η Βουλή των Ελλήνων περιλαμβάνεται και αυτή στην Κεντρική Διοίκηση, σύμφωνα με τον Κανονισμό της, ως προς τον προϋπολογισμό εξόδων και τον ισολογισμό-απολογισμό αυτής», και, τρίτον, συμφώνως προς το

άρθρο 80 παρ. 1 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β'), «[ο]ι διατάξεις του ν.2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α΄) εφαρμόζονται και για τις προσλήψεις προσωπικού της Βουλής των Ελλήνων, με επιφύλαξη των ειδικών ρυθμίσεων του παρόντος Κανονισμού. (...) Με απόφαση του Προέδρου της Βουλής, που εκδίδεται κατά τον πρώτο μήνα κάθε ημερολογιακού έτους, κατόπιν γνώμης της Επιτροπής Κανονισμού της Βουλής καθορίζεται ο αριθμός των ετήσιων προσλήψεων κατά κλάδο, ειδικότητα και σχέση εργασίας προσωπικού. Η απόφαση του Προέδρου της Βουλής δημοσιεύεται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 97 του παρόντος Κανονισμού και κοινοποιείται συγχρόνως στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, για στατιστικούς και μόνον λόγους».

Υπό το φως των ανωτέρω, καθίσταται σαφές ότι ζητήματα πρόσληψης και διορισμού του προσωπικού της Βουλής ρυθμίζονται κατ' αποκλειστικότητα από τον Κανονισμό της, ο οποίος μπορεί να ρυθμίζει τα ζητήματα αυτά και διά παραπομπής στην κοινή νομοθεσία, και ότι ρύθμιση, όπως η ανωτέρω, στερείται αντικειμένου.

6. Στην παρ. 2 περ. θ΄ του άρθρου 2 γίνεται αναφορά σε υπηρεσία ή νομικό πρόσωπο «της παρ. 1 του άρθρου 2». Δοθέντος ότι η εν λόγω αναφορά βρίσκεται εντός του άρθρου 2 του νομοσχεδίου, για λόγους νομοτεχνικούς, η ανωτέρω φράση θα μπορούσε, ενδεχομένως, να περιορισθεί μόνο σε αναφορά στην παρ. 1, και να απαλειφθεί η αναφορά στο άρθρο 2.

2. Επί του άρθρου 6

Διά της παρ. 1 του άρθρου 6 ορίζεται ότι «[π]οσοστό δώδεκα τοις εκατό (12%) των θέσεων μόνιμου προσωπικού και προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, των κατηγοριών Π.Ε., Τ.Ε., Δ.Ε. και Υ.Ε. επί των θέσεων που περιλαμβάνονται στον ετήσιο προγραμματισμό ανθρώπινου δυναμικού της δημόσιας διοίκησης του άρθρου 51 του ν. 4622/2019 (Α΄ 133) καλύπτεται από άτομα με ποσοστό αναπηρίας τουλάχιστον πενήντα τοις εκατό (50%), όπως διαπιστώνεται από τις υγειονομικές επιτροπές του Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας». Περαιτέρω, σύμφωνα με την παρ. 2 «[η] παρ. 1 δεν εφαρμόζεται για τις θέσεις των φορέων της παρ. 1 του άρθρου 2 κλάδων/ειδικοτήτων του ειδικού ένστολου προσωπικού της δημοτικής αστυνομίας όλων των κατηγοριών, καθώς και των κλάδων Δ.Ε. Χειριστών Μηχανημάτων Έργων, Δ.Ε. Οδηγών, Δ.Ε. Τεχνικών (όλες οι ειδικότητες), Δ.Ε. Φύλαξης, Υ.Ε. Προσωπικού Καθαριότητας Εξωτερικών Χώρων, Υ.Ε. Υγειονομικού Προσωπικού και κλάδων/ειδικοτήτων κάθε είδους α-

νταποδοτικών υπηρεσιών καθαριότητας και πρασίνου και των υπηρεσιών κοιμητηρίων των Ο.Τ.Α. α' βαθμού και των νομικών τους προσώπων, καθώς και συναφών κλάδων/ειδικοτήτων, όπως σε κάθε περίπτωση εξειδικεύονται στους οικείους οργανισμούς ή κανονισμούς».

Συναφώς επισημαίνεται ότι τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες απολαύουν συνταγματικής προστασίας δυνάμει των άρθρων 21 παρ. 2, 3 και 6 του Συντάγματος. Περαιτέρω, αντίστοιχης προστασίας απολαύουν και σε διεθνές και ευρωπαϊκό επίπεδο, ιδίως, δυνάμει της Διεθνούς Σύμβασης του ΟΗΕ για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες (κυρωθείσα στην ελληνική έννομη τάξη με τον ν. 4074/2012), καθώς και βάσει της Οδηγίας 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής και, ειδικά, σε θέματα απασχόλησης και εργασίας, δυνάμει της Οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία. Εξ άλλου, η Ευρωπαϊκή Ένωση ενέκρινε, με την Απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 2009 σχετικά με τη σύναψη, από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία (2010/48/ΕΚ), την ανωτέρω Σύμβαση του ΟΗΕ για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες, με αποτέλεσμα, οι διατάξεις της Σύμβασης να αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της έννομης τάξης της Ένωσης (βλ. απόφαση C 363/12, σκέψη 73 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Όπως, μάλιστα, έχει κρίνει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ), «από το προσάρτημα στο παράρτημα II της εν λόγω απόφασης προκύπτει ότι, όσον αφορά την ανεξάρτητη διαβίωση και την κοινωνική ένταξη, την εργασία και την απασχόληση, η οδηγία 2000/78 περιλαμβάνεται στις πράξεις της Ένωσης που αναφέρονται σε ζητήματα τα οποία διέπονται από την ανωτέρω σύμβαση του ΟΗΕ. Επομένως, μπορεί να γίνει επίκληση της εν λόγω Σύμβασης στο πλαίσιο της ερμηνείας της οδηγίας αυτής, η οποία πρέπει να ερμηνεύεται, στο μέτρο του δυνατού, σύμφωνα με την ίδια αυτή Σύμβαση (βλ. αποφάσεις της 11ης Απριλίου 2013, HK Danmark, C 335/11 και C 337/11, EU:C:2013:222, σκέψη 32, καθώς και της 18ης Μαρτίου 2014, Z., C 363/12, EU:C:2014:159, σκέψη 75)» (C 395/15, σκέψεις 40 και 41). Περαιτέρω, σχετικά με την έννοια της αναπηρίας δυνάμει της Οδηγίας 2000/78 μετά και την επικύρωση της Διεθνούς Σύμβασης του ΟΗΕ, το ΔΕΕ κατέληξε στο ότι «[η] έννοια αυτή της «αναπηρίας» πρέπει να νοείται ως αναφερόμενη όχι μόνο σε αδυναμία ασκήσεως επαγγελματικής δραστηριότητας, αλλά και σε δυσχέρεια ασκήσεως τέτοιας δραστηριότητας. Τυχόν διαφορετική ερμηνεία δεν θα ήταν συμβατή προς τον σκοπό της ως άνω οδηγίας ο οποίος συνίσταται, μεταξύ άλ-

λων, στην παροχή στα άτομα με αναπηρία δυνατότητας προσβάσεως σε απασχόληση ή ασκήσεως επαγγελματικής δραστηριότητας (βλ. απόφαση Ζ., EU:C:2014:159, σκέψη 77 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία)» (C 354/13, σκέψη 54). Στο πλαίσιο αυτό, και το ελληνικό Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε, με αφορμή την εγγραφή τυφλού πτυχιούχου στα βιβλία ασκουμένων δικηγόρων μετά την πάροδο πενταετίας από τη λήψη του πτυχίου, ότι «κατά την έννοια των προαναφερθεισών διατάξεων του άρθρου 21 παρ. 2 και 3 του Συντάγματος που αποτελούν ειδικότερη έκφανση της αρχής του κοινωνικού κράτους δικαίου και οι οποίες αποβλέπουν στην εξυπηρέτηση σκοπού δημοσίου συμφέροντος, συνισταμένου στην κοινωνική προστασία των ατόμων με αναπηρία, επιβάλλεται στον κοινό νομοθέτη η υποχρέωση να λαμβάνει κάθε πρόσφορο μέτρο, ώστε να εξασφαλίζεται η δυνατότητα διεκδίκησης και άσκησης από τα άτομα αυτά των ατομικών δικαιωμάτων τους, μεταξύ των οποίων είναι, κατά τα ανωτέρω, η ελευθερία επιλογής και άσκησης επαγγέλματος» (ΣτΕ 2136/2005). Τέλος, το ΔΕΕ «έχει ήδη κρίνει, όσον αφορά τη γενική αρχή της ίσης μεταχειρίσεως στο πλαίσιο εξετάσεως λόγων που άπτονται της ηλικίας ή του φύλου, ότι διαφορετική μεταχείριση λόγω χαρακτηριστικού σχετικού με τους λόγους αυτούς, δεν συνιστά διάκριση – ήτοι, παράβαση του άρθρου 21, παράγραφος 1, του Χάρτη – όταν, λόγω της φύσεως της επαγγελματικής δραστηριότητας ή των συνθηκών ασκήσεώς της, το επίδικο χαρακτηριστικό συνιστά ουσιώδες και καθοριστικό επαγγελματικό προσόν, καθόσον ο σκοπός της διαφορετικής αυτής μεταχειρίσεως είναι θεμιτός και η απαίτηση είναι ανάλογη των επιδιωκόμενων σκοπών (βλ., συναφώς, όσον αφορά διάκριση λόγω ηλικίας, αποφάσεις Wolf, C 229/08, EU:C:2010:3, σκέψη 35, και Prigge κ.λπ., C 447/09, EU:C:2011:573, σκέψη 66· καθώς και, συναφώς, όσον αφορά τη διάκριση λόγω φύλου, αποφάσεις Johnston, 222/84, EU:C:1986:206, σκέψη 40, και Sirdar, C 273/97, EU:C:1999:523, σκέψη 25)» (C 356/12, σκέψη 49), ενώ, ειδικά για την περίπτωση διαφορετικής μεταχείρισης «την οποία υφίσταται πρόσωπο αναλόγως του αν διαθέτει ή όχι την οπτική οξύτητα που απαιτείται για την οδήγηση μηχανοκίνητων οχημάτων [αυτή] δεν προσκρούει, κατ' αρχήν, στην απαγόρευση της διακρίσεως λόγω αναπηρίας κατά το άρθρο 21, παράγραφος 1, του Χάρτη, εφόσον η απαίτηση αυτή ανταποκρίνεται πράγματι σε σκοπό γενικού συμφέροντος, είναι απαραίτητη και δεν συνιστά δυσανάλογη επιβάρυνση» (C 356/12, σκέψη 50).

Υπό το φως των ανωτέρω, συνάγεται ότι, λόγω της φύσης ορισμένων ειδικοτήτων, είναι δυνατόν να απαιτείται εκ του νόμου να διαθέτει ο εργαζόμενος συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, χωρίς αυτό να συνιστά δυσμενή διάκριση εις βάρος των ατόμων με αναπηρία. Εξ άλλου, στο πλαίσιο αυτό, σύμ-

φωνα με τον νόμο 4443/2016, ο οποίος, μεταξύ άλλων, ενσωματώνει στην ελληνική έννομη τάξη τις ανωτέρω Ευρωπαϊκές Οδηγίες 2000/43/EK και 2000/78/EK και, συγκεκριμένα, βάσει του άρθρου 3 παρ. 5, οι διατάξεις περί ίσης μεταχείρισης, όπως εισάγονται με τον ως άνω νόμο, «δεν εφαρμόζονται στις ένοπλες δυνάμεις καθόσον αφορά σε διαφορετική μεταχείριση λόγω ηλικίας, αναπηρίας ή χρόνιας πάθησης σχετικής με την Υπηρεσία». Εντούτοις, προκειμένου να επιτυγχάνεται η κατά το δυνατόν εξασφάλιση της ίσης μεταχείρισης των ατόμων με αναπηρία, θα ήταν, ενδεχομένως, σκόπιμος ο κατά νομοθετική εξουσιοδότηση ορισμός περιπτώσεων αναπηρίας συμβατών με τα καθήκοντα των κατά το άρθρο 6 παρ. 2 κλάδων/ειδικοτήτων.

3. Επί του άρθρου 18

Σύμφωνα με το άρθρο 18 παρ. 1, οι αιτήσεις συμμετοχής υποβάλλονται στο Α.Σ.Ε.Π. εντός αποκλειστικής προθεσμίας δέκα (10) τουλάχιστον ημερών. Ερευνητέο είναι αν η εν λόγω σύντομη προθεσμία ανταποκρίνεται στην αρχή της αξιοκρατίας, η οποία προάγεται διά της ευρείας δυνατότητας υποβολής συμμετοχής. Σημειωτέον ότι, κατά το άρθρο 20 παρ. 3, «τα δικαιολογητικά μπορούν να υποβάλλονται με την αίτηση συμμετοχής, όταν προβλέπεται από την προκήρυξη», ο δε γραπτός διαγωνισμός δεν επαναλαμβάνεται σε σύντομα διαστήματα, αλλά, κατά το άρθρο 8 παρ. 2, μία τουλάχιστον φορά κάθε δύο (2) έτη. Σημειωτέον, επίσης, ότι η αντίστοιχη εικοσαήμερη προθεσμία του ισχύοντος άρθρου 16 παρ. 4 ν. 2190/1994 έχει κριθεί από τη νομολογία ως εύλογη (ΣτΕ 1291/2011).

4. Επί του άρθρου 26

α. Το άρθρο 26 παρ.1 ρυθμίζει τις υποχρεώσεις της διοίκησης σε περίπτωση ακυρώσεως, με αμετάκλητη δικαστική απόφαση, της σειράς εγγραφής του υποψηφίου στον πίνακα κατάταξης, και προσδιορίζει, ειδικότερα, την περίπτωση κατά την οποία η διόρθωση της εγγραφής συνεπάγεται εγγραφή στον πίνακα διοριστέων και διορισμό. Εν τούτοις, η συνταγματική υποχρέωση συμμόρφωσης της διοικήσεως προς τις δικαστικές αποφάσεις δεν περιορίζεται, εν προκειμένω, μόνο στην υποχρέωση διορισμού, αλλά περιλαμβάνει και την πλήρη αποκατάσταση του υποψηφίου στη νομική και πραγματική κατάσταση που θα προέκυπτε, αν δεν είχε λάβει χώρα η διαγνωσθείσα πλημμέλεια και είχε εξαρχής αυτός περιληφθεί στον οριστικό πίνακα διοριστέων. Κατά συνέπεια, ο φορέας διορισμού θα έχει, κατά κανόνα, υποχρέωση να ορίσει ότι ο διορισμός έχει αναδρομική ισχύ (βλ. ΣτΕ 2824/2018 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Θα ήταν, επομένως, πλέον δόκιμο με τις εν λόγω επιταγές να ορισθεί ρητά ότι η πράξη διορισμού, στις εν λόγω περιπτώσεις, προσδιορίζει τον χρόνο στον οποίο αυτός ανατρέχει.

6. Σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ. 2, υποψήφιος που αποκλείστηκε από τον διαγωνισμό, εφόσον επιτύχει ακύρωση του αποκλεισμού του, δικαιούται να εξετασθεί μεμονωμένως από επιτροπή που συγκροτείται με απόφαση του Προέδρου του Α.Σ.Ε.Π. Προς αποφυγή ερμηνευτικών ζητημάτων, θα ήταν ενδεχομένως σκόπιμο να προσδιοριζόταν ειδικότερα ο τρόπος συγκρότησης της εν λόγω επιτροπής.

5. Επί του άρθρου 27

Κατά το άρθρο 27, τα μέλη των επιτροπών του διαγωνισμού περιλαμβάνουν μέλη Δ.Ε.Π. ή ομότιμους ή αφυπηρετήσαντες Καθηγητές Α.Ε.Ι., βάσει πίνακα που αποστέλλεται άπαξ κάθε δύο (2) έτη από τους πρυτάνεις των Α.Ε.Ι., κατόπιν σχετικού αιτήματος του Προέδρου του Α.Σ.Ε.Π., κατά γνωστικό αντικείμενο. Ευνόητο είναι ότι η συμμετοχή, η οποία αφορά σε επιτροπή που ασκεί διοικητικά καθήκοντα, προϋποθέτει τη συγκατάθεση του συμμετέχοντος.

6. Επί του άρθρου 29

Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 περ. α' γίνεται αναφορά σε τέκνο μονογονεϊκής οικογένειας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 6 του άρθρου 9 του ν. 3838/2020. Για λόγους νομοτεχνικούς, πρέπει η αναφορά να διορθωθεί στο ορθό: «του άρθρου 29 του ν. 3838/2010».

7. Επί του άρθρου 35

Σύμφωνα με την παρ. 5, «[γ]ια διαδικαστικά θέματα που δεν ρυθμίζονται από τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου ή από την κανονιστική πράξη της παρ. 2 του άρθρου 60, εφαρμόζονται αναλογικά το κριτήριο της περ. β' της παρ. 1 και των παρ. 3 και 4 του άρθρου 29 και τα άρθρα 16 έως 27». Δοθέντος ότι η αναλογική εφαρμογή του κριτηρίου της περ. β' της παρ. 1 και των παρ. 3 και 4 του άρθρου 29, προβλέπεται ήδη στο άρθρο 32 περιπτ. δ', θα έπρεπε, ενδεχομένως, να διαγραφεί η σχετική αναφορά από το άρθρο 35.

8. Επί του άρθρου 38

Στην παρ. 3 αναφέρεται το ακρωνύμιο «Ε.Α.Β. Α.Ε.». Δεδομένου ότι αναφέρεται το πρώτον σε αυτό το άρθρο ο φορέας αυτός, χρήσιμο θα ήταν να αναφερθεί ολογράφως.

9. Επί του άρθρου 40 παρ. 1

Στο άρθρο 40 παρ. 1 του νομοσχεδίου καθορίζονται τα κριτήρια μοριοδότησης υποψηφίων για πλήρωση θέσεων ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου

και, μεταξύ άλλων, ορίζεται η μοριοδότηση για πολύτεκνο γονέα και τέκνο πολύτεκνης οικογένειας, για τρίτεκνο γονέα και τέκνο τρίτεκνης οικογένειας, για μονογονέα και τέκνο μονογονεϊκής οικογένειας, καθώς και μοριοδότηση για τα ανήλικα τέκνα. Ερωτάται, εν προκειμένω, αν οι πολύτεκνοι γονείς, οι τρίτεκνοι γονείς, και οι μονογονείς λαμβάνουν, πέραν των μονάδων λόγω πολυτεκνίας, τριτεκνίας ή μονογονεϊκότητας, και μονάδες για τα ανήλικα τέκνα τους.

10. Επί του άρθρου 60 παρ. 4 και 5

Συναφώς επισημαίνονται τα εξής:

Η παρ. 4 του άρθρου 60 του παρόντος ορίζει ότι: «Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Οικονομικών, ύστερα από εισήγηση του Α.Σ.Ε.Π., καθορίζεται, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης, γενικής ή ειδικής διάταξης, αποζημίωση στους προέδρους, μέλη, γραμματείς, βοηθούς γραμματείς, ειδικούς εισηγητές επιτροπών, καθώς και σε όλους όσους μετέχουν στις διαδικασίες πλήρωσης θέσεων του παρόντος».

Σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 60: «Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Οικονομικών, ύστερα από εισήγηση του Α.Σ.Ε.Π., καθορίζεται, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης, γενικής ή ειδικής διάταξης, ειδική πρόσθετη αποζημίωση στο προσωπικό του Α.Σ.Ε.Π. που μετέχει στις διαδικασίες πλήρωσης θέσεων του παρόντος. Η ειδική αυτή πρόσθετη αποζημίωση δεν μπορεί να υπερβαίνει το 20% των εσόδων από τα καταβληθέντα παράβολα της παρ. 3 και σε κάθε περίπτωση δεν συνυπολογίζεται στο όριο της παρ. 5 του άρθρου 21 του ν. 4354/2015 (Α' 176)».

Και οι δύο ανωτέρω εξουσιοδοτικές διατάξεις θεσπίζουν αποζημίωση και ειδική πρόσθετη αποζημίωση, αντιστοίχως, για το προσωπικό του Α.Σ.Ε.Π. που μετέχει «στις διαδικασίες πλήρωσης θέσεων του παρόντος». Ελλείπει ειδικότερης αναφοράς στον σκοπό των δύο ρυθμίσεων στην κατ' άρθρο Α-νάλυση Συνεπειών Ρύθμισης, χρήζει, ενδεχομένως, αποσαφήνισης, για την άσκηση της κανονιστικής αρμοδιότητας των Υπουργών Εσωτερικών και Οικονομικών, το περιεχόμενο της διάταξης, που φαίνεται να ταυτίζεται στις δύο διατάξεις, υπό την έννοια ότι αφορά και στις δύο περιπτώσεις τη συμμετοχή του προσωπικού του Α.Σ.Ε.Π. στις διαδικασίες πλήρωσης θέσεων του παρόντος, το οποίο, κατ' εφαρμογή της παρ. 4, λαμβάνει κατά παρέκκλιση αποζημίωση, και, κατ' εφαρμογή της παρ. 5 λαμβάνει, κατά παρέκκλιση, ειδική πρόσθετη αποζημίωση.

11. Επί του άρθρου 60 παρ. 9, 10, 11 και 12

Σύμφωνα με την παρ. 10 της προτεινόμενης ρύθμισης, «Με απόφαση της Ολομέλειας του ΑΣΕΠ που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως υιοθετείται Κανονισμός Λειτουργίας του Α.Σ.Ε.Π. σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 48». Οι παρ. 11 και 12 παρέχουν εξουσιοδότηση στην Ολομέλεια του Α.Σ.Ε.Π. για την έκδοση αποφάσεων αναφορικά με τον αριθμό θέσεων του Ειδικευμένου Επιστημονικού Προσωπικού, τη διαβάθμισή τους, τον καθορισμό των καθηκόντων τους και τον Κανονισμό Λειτουργίας του Γραφείου Επιθεώρησης. Επισημαίνεται συναφώς ότι, για λόγους συστηματικής ενότητας, οι αποφάσεις των παρ. 11 και 12 θα μπορούσαν να ενταχθούν στον Κανονισμό Λειτουργίας της Ανεξάρτητης Αρχής της παρ. 10 του άρθρου 60 του νομοσχεδίου, μαζί με τον Οργανισμό της Γραμματείας του Α.Σ.Ε.Π. της παρ. 9 του ίδιου άρθρου.

Αθήνα, 12 Ιανουαρίου 2021

Οι Εισηγητές
 Δάφνη Ακουμιανάκη
 Αθηνά Κοντογιάννη
 Νικόλαος Παπασπύρου
 Επίκουρος Καθηγητής της Νομικής Σχολής
 του Πανεπιστημίου Αθηνών
 Επιστημονικοί Συνεργάτες

Ο Προϊστάμενος του Α΄ Τμήματος
 Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
 Ξενοφών Παπαρρηγόπουλος
 Αναπληρωτής Καθηγητής
 του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου

Ο Προϊστάμενος της Β΄ Διεύθυνσης
 Επιστημονικών Μελετών
 Αστέρης Πλιάκος
 Καθηγητής του Οικονομικού
 Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
 Κώστας Μαυριάς
 Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών